

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio VI. An Privilegia vivæ vocis oraculo concessa, & postea confirmata per Bullas, trnasierint in Privilegia Bullata taliter, quòd adveniente revocatione Oraculorum non fuerint revocata?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](#)

habuerit ante revocationem, non est unde tale privilegium revocatum maneat, si oracula in his, quæ sortita sunt suum effectum non sunt revocata, ut constat.

s. Quæ doctrina notari debeat pro privilegiis nullis, aut revocatis, sed per oracula ante dictas revocationes confirmatis. Alia exceptio se offert hic examinanda, sed quia longiorum discussionem perit, in sequentem sectionem remittimus.

SECTIO VI.

An privilegia viva vocis Oraculo concessa. & postea confirmata per Bullas, transserint in privilegia Bullata, taliter, quod adveniente revocatione

*Oraculorum non sint
revocata?*

586. 1. Difficultas non procedit quando Pontifex nullam mentione facta, neque in specie, neque in genere de concessis per vivæ vocis oracula, eadem concedit per Bullam; nam in tali eventu gratia concessa prius per oraculum, & postea per Bullam, sine mentione, quod prius fuerit oraculum, est valida, non quatenus per oraculum fuit concessa, sed quatenus per Bullam independenter ab oraculo conceditur: Habet exemplum in recitatione divini officii, in quo per vivæ vocis oraculum habebant superiores regulares privilegia dispensandi cum suis subditis ratione infirmitatis, prædicationis, lectio- nis, &c. sed postea Clemens VII. & Paulus III. idem concesserunt per Bullas nulla facta mentione, quod antea essent

oracula; teste Bordono Resolut. 31. num. 5. in fine. In quo casu oraculum præcedens circa eandem materiam, se habet tanquam si non esset, quia nec juvat, nec nocet. & hujus generis sunt multa alia per ivilegia. Procedit igitur difficultas in casu, quo Pontifex confirmavit per Bullam non solum privilegia Bullata antecedentia, verum & concessa oretenus sive in genere, sive in specie, de oraculis faciendo expressam mentionem, ut a iisque Pontifices fecerunt in suis confirmationibus, ante revocatorias Gregorij XV. & Urbani VIII. de quibus dicemus infra. His suppositis:

2. Nec levis, nec facilis resolutio- 587. nis est præsens difficultas, lunt enim quamplurimi Doctores sentientes talia Oracula in casu proposito definere esse oracula, & transfire in privilegia Bullata, ac per consequens minimè comprehendendi sub revocatoriis Gregor. XV. & Urbani VIII. sic tenent Petin. Tom. 3. privilegior. cap. 12. ad Constitut. Urbani VIII. num. 1. Pelizat. Tract. 8. cap. 1. sect. 5. num. 131. & 132. P. Philippus à S. Ant. Tract. de privileg. viv. voc. orac. concessus, ac confirmatis, dub. 1. num. 15. Hanc partem ut magis probabilem videtur sequi noster Lezana in Summ. verb. Oracula, num. 7. & alij multi mo- derni.

3. Probatur primò: Purè oraculum est gratia oretenus concessa, sine aliqua scriptura: At quando per Bullam confirmatur oraculum, jam non verifi- catur, quod sit purè oraculum, siquidem per scriptum confirmationis ha- bet plus, quam ante habebat; videlicet scriptum, cuius naturam jam sapit, & participat; siquidem confirmatur ex

687-

certa scientia, quod est idem, ac de novo concedere; ut suo loco diximus; ac proinde sufficit, ut dicatur, quod ad naturam Bullæ trahitur, & mutatur. Confirmatur, talis confirmatione non solum addit confirmationem, sed & confirmationem Bullatam: Igitur oraculum sub confirmatione Bullatum reputatur, & erit ejusdem qualitatis cum illo.

589. 4. Probatur secundò: sicut se habent privilegia ad jus commune, ita se habent vivæ vocis oracula ad Bullas Pontificias; sed privilegia inserta in corpore iuris participant naturam juris communis; & potius jus commune dicuntur, quam privilegia: Igitur idem, proportione servata, dicendum erit in nostro casu. Non ergo oracula per Bullam confirmata continentur sub revocationibus relatis, ibi enim tantum pura oracula revocantur; quia ex una parte sunt revocationes generales, & ex alia sunt odiosæ; debent ergo strictè interpretari, ita ut minus noceant privilegiatis.

590. 5. Probatur tertio: si Pontifex, quando confirmat oracula *ex certa scientia*, tenorem oraculi infeteret de verbo ad verbum in Bulla confirmativa, in tali casu oraculum jam non oraculum, sed gratia Bullata, absque dubio dicetur, & esset: Ergo idem dicendum est, quando talis tenor verborum ponitur in Bulla virtualiter, & æquivalenter, ut sit per verba: *Quorum tenores, vel ex certa scientia, & plenitudine potestatis*; quia dictæ clausula sufficiunt, ut Princeps intelligatur voluisse oraculorum tenores in Bullas quasi facte, quod est æquivalenter transferre.

6. Confirmatur, quando Pontifex 591. in revocatione, vel in confirmatione privilegiorum scriptorum, uticur clausulis *ex certa scientia*, & quorum tenores, &c. revocat, aut confirmat omnia antecedentia privilegia scripta; licet expresse, & de verbo ad verbum tenor illorum non interatur in revocatoria, seu confirmatoria, quia virtualiter, seu æquivalenter præsumitur insertus talis tenor, & idem operatur ac si de verbo ad verbum insertus esset, ut suo loco diximus; quia omnia illa privilegia quasi reponit, & claudit in ipsa Bulla confirmatoria, seu revocatoria. Igitur eodem modo si Papa confirmat sibi eisdem clausulis oracula antecedentia, non solum dat illis valorem uteunque, sed valorem Bullatum, & trahit, & reponit illa sub ipsa Bulla confirmatoria, ac si in ipsa de verbo ad verbum essent inserta: Ego jam non oracula sicut ante, sed Bulla ex tunc debent reputari.

7. Constat autem, quod multi Pontifices ante dictas revocatorias confirmarunt, & innovarunt per Bullas *Ex certa scientia*, & de plenitudine potestatis, & cum clausula *quorum tenores*, quæcunque privilegia concessa Religionibus, etiam oretenus tantum; quod fecerunt Paulus III. Constitut. Ex Clement. Pius V. Constitut. 7. ut videre est apud Peirin. Tom. 2. in Bull. Gregor. XIII. die 10. Octobris, ann. 1575. Constit. sua *Ex benigna*, Sixtus V. Constitut. Et si Mendicantium, Clemens VIII. Constit. Ratio Pastoralis officij, ann. 1597. & idem fecit pro Dominicanis Paulus V. die 23. Maij ann. 1605. Appono verba horum posteriorum Pontificum, ut in promptu veritas constet.

Ee

8. Cle-

¶93. 8. Clemens VIII. in prefata Bulla sic loquitur: Nos igitur, qui omnium votis, presertimque illorum, qui sub suavi Religionis iugo divini Landibus, &c. hujusmodi supplicationibus inclinati quaeunque premissa, ac omnia, & si gulae privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus ejusdem Fratrum Minorum Regularis Observantie, & Sancte Clares, & de penitentia terii Ordinis etiam in Congregatione sub trium rororum substantiatione professe, & eorundem superiorum Ordinis Minorum Regularis Observantie hujusmodi obedientia degentibus, ipsorumque superiorum Fratribus, Monachibus, sororibus, ac utriusque sexus etiam singularibus personis, nec non Monasteriis, dominibus, Ecclesiis, & locis quibuscumque in genere, & in specie, etiam per solam signaturam, etiam vivæ vocu oraculo, ut presertur, aut alias per eosdem Romanos Pontifices predecessores nostros, at nos, & Sedem predictam sub quacunque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, nec non omnibus, & singulis in eis forsitan contentis clausulis, decretis, & declarationibus quibuscumque, ac singulas de super etiam pluribus vicibus confessas litteras, & in eis contentas, & inde secuta quacunque illumnum omnium tenores, & formas, datas, effectus, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, & in eis essent inserta presentibus prout sufficient-

ter expressis habentes dicta autoritate Apostolicæ tenore presentium ex certa scientia, In his omnibus, in quibus Decretis Concilij Tridentini non adversantur salvii etiam decretis à nobis in favorem Fratrum Reformatorum concessis approbamus, & confirmamus, ac innovamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, & firmiter observare, &c. Hæc Clemens VIII. pro Minoribus, ad instantiam Reverendi Patris Joannis Baptiste Moles, Commissarij Generalis in Romana Curia ultramontanæ familie, Ordinis Minorum de observantia.

9. Nec minus amplè se habuit cum 594 Dominicanis Paulus V. die 23. Maii anno 1605. confirmavit enim, & innovavit quæcumque per Romanos Pontifices antecessores, per Sedem Apostolicam, & per se ipsum, sub quacunque verborum forma, expressione, in genere, & in specie, & per solam signaturam, & vivæ vocis oraculo; aut alias quomodolibet concessa, ac semel, seu pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis, clausulis, decretis, & declarationibus Apostolicæ auctoritate perpetuo confirmavit, & approbavit; illisque perpetuae, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjectit, singulas litteras tam plumbi, quam sub forma Brevis, aut alias deinceps perfectas, quarum tenores, & formas, datas, effectus, decreta, & alia in illis contenta, ac si de verbo ad verbum inserta essent; huic sua Bullæ pro sufficiente expressis, haberi volens: Dum tamen S. Concilij Tridentini Decretis, nec non Regulariis Ordinis Dominicani institutionis non adveniuntur, nec revocata sunt, nec sub aliquibus revocationibus

sunt

sint comprehensa, &c. Hæc Paulus V. pro Dominicanis in Bulla relata, sed in alia nobis Carmelitis Discalceatis concessa ab ipso Paulo V. die 3. Aprilis anno 1610. idem prorsus, & sub eiusdem clausulis absque variatione concessit, habeturque in nostro Compendio, Bulla 4. Pauli V. num. 13.

595. 10. Hinc colligunt Authores hujus sententiae, quod nulla Oracula concessa Religionibus, usque ad diem 23. Maij anno 1605. juxta Bullam Pauli V. pro Dominicanis concessa, & usque ad diem 3. Aprilis ann. 1610. pro nobis Carmelitis Discalceatis, fuerunt comprehensa sub revocationibus Gregorij XV. & Urbani VIII. excipe nostrum Lezanum, qui postquam relatam sententiam, ut probabiliorem amplexus fuerat, tamen circa illationem dubius manet, ait enim, *An hæc practicari possint, aut conformia sint menti Pontificum dæi videbunt;* quasi diceret, aliud est asserere quod oracula transeunt; per confirmationem Bullatam in privilegia Bullata; aliud quod non sint comprehensa in dictis revocatoriis: Primum approbo, secundum non audeo concedere, & meritò, ut ex infra dicendis constabit.

596. 11. Mihi autem opposita sententia semper visa fuit de mente Gregorij XV. & Urbani VIII. revocantium omnia vivæ vocis oracula; ac proinde, ut verissimam amplectior, quod oracula, quæ præcesserunt dictas revocatorias ex eo præcisè, quod ante illas essent confirmata ex certa scientia; & cum clausula, quorum tenores pro expressu, &c. non remanserunt in sua vi; sed prorsus cassata, & abrogata; sic docent

Bordon. Resolut. 31. num. 5. Donat. Tract. 16. quest. 3. pertoram, Juniper. Drepanensis disp. 3. de jure Pontific. quest. 1. & deinceps, tenet etiam novissimè eam Doctissimus Magister Joannes Martinez del Prado Tom. 1. quest. 6. §. 3. per totum, affirmans esse certissimum, & sequuntur alii multi.

12. Probatur primò, ex fundamento præcipuo, quo utuntur Doctores relativi; nam per confirmationem, etiam ex certa scientia, motu proprio, & plenitude potestatis, & quorum tenores pro inseri, ac si de verbo ad verbum, &c. non mutatur natura, & conditio ejus, quod confirmatur: nam ut diximus disput. de confirmatione ex Suario, & aliis, confirmatio est acquisiti juris roboratio; & sic privilegia infirma consolidat, invalidis dat valorem, & supplet defectum solemnitatis omissione, habet etque vim novæ concessionis, sed hoc intra eandem naturam, & qualitatem: Unde sicut prædictæ clausulae dant novum ius novumque valorem privilegiis Bullatis extintis, & perdegitis, per non usum, per abusum, usum contrarium, & per præscriptionem; aut defectum alicuius solemnitatis requisitæ; ita ut reviviscant, sicut prius, & cum eisdem qualitatibus, idem prorsus facit confirmatio Bullata respectu oraculorum, non tamen reddit illa Bullata, & sicut in primo casu privilegia Bullata, quæ erant, vel meie gratiola, vel remuneratoria, seu onerosa, non transeunt per confirmationem, ex uno genere in aliud, sic nec Oracula transeunt ad privilegium Bullatum. Confirmationes enim Apostolicæ, quamvis strictius operentur, non extendunt materiam confirmatam, sed

Ec 2

con-

convalidant eam in ea specie, in qua il-
lam reperiunt, sic Rota part. 2. recent.
decis. 429.

598. 13. Confirmatur ex dictis sest. an.
tecedenti, ubi probavimus cum Peirino,
& aliis, quod quando per oraculum
communicantur alicui Religioni privi-
legia jam concessa per Bullam alteri
Religioni, non manent extincta per re-
vocatorias *Gregorij*, & *Urbani*, quia ut
dicunt ipse Peirinus, Lezana, & alij
alia privlegia Bullata non sapiunt na-
turam oraculi, medio quo communi-
cantur, sed remanent in ratione privile-
gij Ballati, sicut ante communicatio-
nem per oraculum se habebant: &
idem dicimus de privilegiis Bullatis
confirmatis per oraculum, quod non
trahuntur ad esse oraculorum, quam-
vis certimata sint per oraculum:
Ergo similiter dicti Authores, & alii
debent afferere, quod quando oracu-
lum confirmatur per Bullam, non ma-
net in ratione privilegii Bullati, sed
cum aliis effectibus respondentibus
confirmationi, neque disparitas suffici-
ens facile assignabitur.

599. 14. Probatur secundò, ex Bullis
confirmatoriis, in quibus nullum ver-
bum invenitur suadens oppositum no-
stra assertioni; nam quod Pontifices di-
cant se confirmare oracula, ex certa
scientia, motu proprio, & de plenitudine
potestatu, solum cogit nos afferere ex
tunc remanere oracula de novo in suo
integro valore; non vero, quod amittant
naturam oraculorum, & idem est
de clausula, *innovamus*, quia secundum
suam proprietatem respicit rem praex-
istentem, vel minus firmam, vel deper-
ditam, ut ad pristinum statum, immo, &

melioratam restituat, non autem facit,
quod si res in sua primordiali institu-
tione sit hujus generis, transeat per in-
novationem ad aliud diversum, ut pa-
tet in moralibus, ut in feudo, promil-
sione, & voto; & in artefactis, ut in do-
mo, & similibus, & ideo res innovata,
sive renovata, non aestimatur altera ab
antiqua, sed est eadem in pristinum sta-
tum reducta, ut probat Panormitanus
lib. 2. conf. 67. & constat ex Cap. lon-
ginquitate 22. quest. 2. & ex Cap. 1. de
pracarijs, juxta Gloss. ibi

15. Neque clausula: *Quorum teno-*
res de verbo ad verbum pro expressu, &c.
aliud suadet: *Quia talis clausula solum*
relativè profertur; non ut mutet natu-
ram privilegii ex oraculo in Bullam, sed
ut magis firmum, & stabile reddat, &
ex nullo capite ejus valor possit inficia-
ri: Quibus addo, quod etiam totus te-
nus verborum oraculi insereretur in
Bulla confirmatoria (quod rarissime,
vel nunquam invenitur) non ideo ora-
culum verteretur in privilegium Bulla-
tum, nisi Pontifex aliquo modo id ex-
plicaret, quia tunc insertio tenoris ora-
culi, non per se, & quasi substantialiter,
sed solum relative, seu narrativè se ha-
beret, ad oraculum prius concessum,
ut in dubio constaret de veritate con-
cessionis illius, & nihil aliud adderet;
*sicut nec addit clausula, *quorum tenores**
pro expressu, &c. ut diximus; nam expli-
citum, & implicitum non variant rem,
& idem mihi videtur dicendum, quam-
*vis adesset clausula, & *de novo concedi-**
mus: nam facta relatione ad oracula an-
tecedentia, sensus est de novo concedi-
mus valorem, firmitatem, & stabilita-
tem oraculo; unde hec, & similes clau-
sulae

fulæ sunt, quasi conditionales, & ponuntur ad majorem abundantiam, & expressionem: & ideo apponi solet, & si opus est de novo concedimus, quæ nullo modo mutant naturam oraculi.

16. Probatur tertius ex Bullis revocatoriis *Gregor. XV.* & *Urban. VIII.* ubi

revocantur omnia oracula, quomodo cunque concessa, & confirmata, nisi sub aliqua ex exceptionibus à nobis assignatis, contineantur; ut patet ex illis verbis Bullæ *Gregor. XV.* Non obstantibus, &c. sub quibus cunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatorys, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritatoriis & alijs decretis in genere, & in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficiente derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialius, & specifica expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, &c. specialiter, & expresse derogamus. &c. Eisdem verbis, quod ad intentum, utitur *Urban. VIII.* in sua revocatoria. Ubi nota, quod verba: *Omnia oracula, quomodo cunque concessa, confirmata, & innovata, sub quibus cunque tenoribus, & formis,* extenduntur ad concessa, sive motu proprio, sive ad instantiam partis, sive alterius personæ, etiam Imperatoris, & Regis; & ad oracula confirmata, non tantum per aliud oraculum (ut volunt adversarii) sed ad quodlibet indulsum, seu gratiam etiam Ballatam, cum hæc omnia significant in proprietate sermonis verba, quomodo cunque confirmata, & innovata, & sub quibus cunque tenoribus, & formis.

602. 17. Confirmatur, & declaratur; ex

modo loquendi dictorum Pontificum constat, quod omnia supradicta oracula intenderunt revocare; procedunt enim ex certa scientia, motu proprio, & plenitudine potestatis; apponuntque clausulam quorum tenores pro expressis, &c. exprimunt ea omnia, quæ obstare possunt suis dispositionibus revocatoriis, & omnino callant, & invalidant, etiam Constitutiones, & litteras Apostolicas, indulta, & privilegia etiam inserita in corpore juris, quibusvis Ordinibus, Congregationibus, & Societatisbus, quomodo libet concessa, & confirmata, ac si omnium tenores de verbo ad verbum essent inserta, cum quibusvis clausulis, etiam insolitis, ac derogatoriarum derogatoriis, &c. Igitur sicut oracula in casu, quod non essent confirmata per Bullas indubitanter manarent revocata, idem dicendum est, etiamsi sint confirmata, quia etiam quomodo cunque confirmata comprehenduntur in revocatoriis.

18. Denique probatur, meo videri efficacissime à maximo inconvenienti, quod manifestè sequitur, ex opposita sententia; videlicet, quod frustraneæ, & nugatoria prorsus redderentur revocatoriae tam *Gregor. XV.* quam *Urban. VIII.* quia nihil revocarent per eas. Sequela fit patens primò in *Gregor. XV.* qui die 2. Julij anno 1622. sciam revocatoriam publicavit; at *Paul. V.* immediatus antecessor *Gregorij* confirmavit omnia vivæ vocis oracula, tam sua, quam omnium suorum prædecessorum Pontificum pro Dominicis die 23 Maij anno 1605. & pro nobis Carmelitis Discalceatis die 3. Aprilis anno 1610. & *Clemens VIII.* idem fecerat pro

603.

Ee 3

Mi.

Minoritis anno 1597. in Bulla incipiente: *Ratio pastoralis Officij*, quæ solùm per octo annos antecessit confirmationem **Pauli V.** factam pro Dominicanis. Itaque omnia oracula concessa usque ad annum 1610. conversa sunt in Privilégia Bullata, juxta primam sententiam.

Rursus, idem **Gregor. XV.** anno 1621. confirmavit pro Patribus Theatinis in Bulla, quæ incipit in *Apost. supra relata, disp. 7. sect. 2 n. 8.* omnia privilegia per quoscunque Romanos Pontifices illis concessa, sive principaliter, sive per communicationem aliarum Religionum, etiam vivæ vocis oracula, & hoc ex certa scientia, plenitudine potestatis, & aliis requisitis, & absque limitationibus, & clausulis restrictionis, quatenus sunt in usu, & non sunt revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilij Trident, decretu non adversetur, sed absolute, & si in limitatione aliqua, ex quibus sequentem formo discursum.

604.

19. Omnia vivæ vocis oracula fuerunt confirmata à **Paulo V.** prius die 23. Maii anno 1605. & postea die 3. Aprilis, anno 1610. igitur ex tunc jam non remanserunt in esse oraculorum, sed transferunt in privilegia Bullata, ac proinde ex tunc, nulla oracula remanserunt revocabilia, ex omnibus concessis à Pontificibus prædecessoribus: rursus **Paulus V.** confirmavit nobis omnia oracula, ann. 1610.

605.

20. Statim post **Paulum V.** creatus est **Gregor. XV.** die 8. Februarij anno 1621. & in eodem anno, post 8. mensis, die 2. Octobris confirmavit privilegia Patrum Theatinorum, modo supra dicto discussat. 7. sect. 2. n. 8. extimendo

etiam vivæ vocis oracula, usque tunc concessa ab omnibus Pontificibus, communicando eis omnia concessa omnibus Religionibus, & anno sequenti 1622. die 1. Iulii, videlicet post 8. meales, & 19. dies, revocavit omnia oracula omnium suorum antecessorum, & propriæ si aliqua concesserat.

21. Nunc in iure q. & oracula re-vocavit iste Pontifex? Ceterè juxta pri-mam sententiam solùm revocavit oracula concessa ab ipso **Greg. XV.** in illos 8. mensibus, qui antecesserunt suam revocatoriam. Sed de nullo constat, alias ostendatur. In secundo vero anno post illos 8. menses, & 19. dies revoca-vit omnia oracula tam propria, si ades-sent, quam omnium suorum antecessorum Pontificum. Si ergo in sententia opposita, omnia vivæ vocis oracula, usque tunc concessa, erant jam Bullata per **Paulum V.** suum immediatum antecessorem, & per seipsum ante 8. menses, & decem & novem dies: quomodo ve-tificari possunt verba Bullæ revocato-riæ, quæ tangunt omnia oracula, tam propria, quam aliorum Pontificum præcedentium; si nullum oraculum ante concessum, erat jam revocabile, quia Bullatum: Et cum inter confirma-tionem, & revocationem ipsius **Grego-rij** de nullo oraculo à se concessio con-stitet: Necessariò dicendum erit, quod nullum oraculum revocavit iste Pontifex per suam universalissimam revoca-toriæ, quod absurdissimum est cogi-tare, ut constat ex gravissimis verbis, ponderationibus, & clausulis suæ Bul-læ.

22. Similis discursus fieri potest cir-607. ca revocationem **Urbani VIII.** sui suc-cesso-

cessoris : Siquidem *Gregor. XV.* post suam revocatoriam anni 1622. non vixit, per unum annum integrum, in quo certum est nullum oraculum novum concessisse, cum paulo ante omnia revocaverit.

608. 23. Oracula ergo, quae restabant revocanda ab *Urbano VIII.* vel erant eadem, quae revocavit *Greg. r. XV.* & haec ut vidimus erant nulla, vel solum erant oracula, quae ipse *Urb.* concesserat in primis 8. annis sui Pontificatus, ante suam revocatoriam, quam publicavit die 20. Decembris, anno 1631. cum fuit coronatus die 19. Septembris, anno 1623. solum ergo revocavit *Urbanus* Oracula a se ipso concessa, & quae haec fuerint, minime conitat, nisi circa aliquas indulgentias, vel res levissimas, & si alia concessit ostendant illa adversarii: sed quidquid sit de hoc. Ex oraculo omnium suorum antecessorum nullum revocavit, quia in sententia contraria jam non erant oracula, sed privilegia Bullata, ut ipsi adversarij fatentur: at hoc afferere plusquam fallum videtur, nam ipsi Pontifices in processuorum suorum revocatoriarum, & in parte disputatione, & præservatione declarant se intendere revocare omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascunque, per summos Pontifices prædecessores suos, & per Sedem Apostolicam concessa, per vivæ vocis oracula; insuper declarant se hoc facere, post matutinam discussionem propriam, & consultationem Eminentissimorum Cardinalium; ut obviarent maximis inconvenientibus, quæ ex ipsis oraculis, vel male intellectis, vel minus Canonice interpretatis, vel denique falsis,

seu minus authenticis; ideoque illa invalidant, & cassant quascunque Constitutiones, & litteras Apostolicas, quæ suis derogatoriis, quomodo cuncte opponuntur; quæ omnia nisi revocatoria extendantur ad oracula concessa, & etiam confirmata per Bullas, ab omnibus suis antecessoribus fūstra adhibentur, quia verificari non possunt, nisi modo a nobis assignato, ut attenē insipienti patebit.

SECTIO VII.

*Objectio in sectione antecedenti fit
satis.*

1. **Q**uamvis ex adductis pro numero 609. stra sententia sufficienter maneat responsum argumentis adductis contra eam sectione antecedenti, nihilominus pro majori claritate, negamus in primis, quod confirmatione Bullata, ex certa scientia, motu proprio, plenitudine potestatis, & cum clausula, quorum tenores pro insertis habentes, immo etiam si tenor oraculi de verbo ad verbum inseratur; si expressè constet concessa fuisse per oracula, quod transiant ad naturam privilegii Bullati, neque possunt habere alios effectus præter supra a nobis assignatos.

2. Ad illud quod tangitur in secundo fundamento, ex paritate privilegiorum, quæ inserta sunt in corpore juris communis. Resp. primo negando paritatem, nam privilegia inserta in jure communi, se habent in illo, quasi per se, & substantialiter; oracula vero in Bulla confirmatoria, solum se habent relativè, & accidentaliter; illa enim speciali-